

Práce se zabývá metaforami, pomocí kterých je v českém a ruském jazyce uchopován pojem času a které vytvářejí pro dané jazykové společenství odpovídající koncept času. V první kapitole se vymezují termíny přísloví a pořekadlo, které jsou následně zahrnuty pod společný termín Jana Mukařovského proverbialní rčení. V druhé kapitole jsou zpracována teoretická východiska slovanského konceptu času, a sice východiska filosofická a lingvistická. Třetí kapitola sleduje na jazykovém materiálu sebraném F. L. Čelakovským v Mudrosloví národu slovanského ve příslovích základní konceptualizace času (metafory prostorové, objektové a personifikační / antropomorfizační) a slovanská specifika vnímání času.